

Výročí, prostory a poděkování

Božena Blažková

Poslední číslo jubilejního dvacátého ročníku je připraveno k tisku a jako obvykle chybí úvodní slovo. Nejsem originální, tvůrčí muka už přede mnou barvitě popsala Katka Hubertová, ale kdo mne zná, ví, že lépe a hlavně rychleji mluvím (i když i to dělám na veřejnosti poslední dobou nerada). Přípravu každého editoria doprovází palčivé otázky: Najdou zveřejněné články své čtenáře? Není číslo jen „pelmelem“ sebraných informací o knihovnách regionu? Dává smysl jako celek? Otázek je mnoho a zaplňují moji toulavou mysl více, než si vzhledem k termínu odevzdání čísla do tiskárny mohu dovolit. Takže konec otázek a podívejme se společně na to, co letošní zimní číslo přináší.

Další knihovna slavila letos významné výročí. Po knihovně v Ohništanech a hudebním oddělení Knihovny města Hradce Králové, o kterých jsme již psali, oslavila devadesáté výročí knihovna v Častolovicích. A když knihovna slaví, tak má knihovnice spoustu práce. Ani s dobrými pomocníky se nedá pro veřejnost připravit program na celý den bez nápadů a obrovského množství práce. Takže smekám pomyslný klobouk před Věrou Zaňkovou z Častolovic. Vy, kteří ji neznáte, tak si po přečtení článku Lenky Bendzové uvědomte, že častolovická knihovnice pracuje na poloviční úvazek a je v knihovně sama. V rubrice Políbení múzou máte k dispozici *Hádanici knihy s internetem*, kterou pro oslavy knihovny připravili její dlouholetí spolupracovníci manželé Albrechtovi.

Z nového lepšího umístění knihovny máme vždy všichni radost. Letos jste si už mohli přečíst o Obědovicích a Pecce, které se přestěhovaly „do nového“. V tomto čísle se dočtete o dalších dvou knihovnách – Miletíně a Novém Městě nad Metují. Bez grantů by podobné akce byly nemyslitelné. Prostudujte si článek kolegyně Součkové *Nebojme se projektů* a pokuste se společně se zřizovatelem zamyslet nad tím, zda by nestálo za pokus využít některou z nabízených cest.

I v tomto čísle pokračuje představování knihoven a regionálních funkcí. Svě „malé knihovny v proudu času“ tentokrát představují Náchodští. V příštím čísle nás čeká poslední oblast – Rychnovsko a pak budeme hledat další náměty pro Naše téma. Pokud získáme nějaké náměty přímo od vás, tak vám předem děkujeme. Nápady můžete posílat přímo do redakce nebo prostřednictvím pověřených knihoven.

Akcí, ze které mám osobně největší radost, je knihovnické setkání, na kterém byli vyhlášeni Knihovníci Královéhradeckého kraje roku 2010. Poprvé jsme se při této příležitosti sešli v rámci oslav 60. výročí založení SVK Hradec Králové. Letošní setkání bylo za účasti zahraničních hostů, protože se konalo v rámci Měsíce české a slovenské vzájemnosti. Měla jsem možnost navštívit dvě knihovny, ve kterých pracují oceněné knihovnice. V článkách o Předměřicích a Chvalkovicích se můžete sami přesvědčit, že se nejedná jen o dlouhodobé působení v knihovně, ale skutečně o nadstandardní práci, za kterou by se nemusel stydět ani profesionál. Konec konců, přiznejme si, že v malých knihovnách (nejen neprofesionálních, ale i profesionálních) neexistuje žádná specializace. Knihovník musí zvládnout vše sám, musí si umět poradit nebo alespoň musí vědět, kde najde pomoc a informaci. O tom, že starostové obcí někdy považují knihovnickou práci za samozřejmost, svědčí např. slova chvalkovického pana starosty, který cestou domů kromě díky paní knihovnici řekl: „Netušil jsem, jaký mám ve sklepě obecního úřadu poklad.“ (Knihovna totiž sídlí v suterénu obecního úřadu.) Oceněné kolegyně Marcela Machová a Jana Vacinová patří mezi ty knihovnice, pro které knihovnická práce neskončila odchodem do důchodu a své dlouholeté zkušenosti zúročují v rámci regionálních služeb na Náchodsku a Rychnovsku.

Redakce našeho zpravodaje se také postupně snaží využít zkušeností dlouholetých knihovnických kolegů, o kterých víme, že mají mladší generaci. Oslovujeme je s prosbou o jejich vyznání knihovnické profese. V minulém čísle jsme takto oslovili Ilonu Hynkovou z Hořic a Věru Sílovou z Jaroměře. V tomto čísle se nad svým knihovnickým životem zamýšlí Alena Pospíšilová z Jičína a do příštího čísla chystáme úvahu Ivy Vávrové z Rychnova. Pokud máte ve svém okolí někoho, kdo může být pro ostatní inspirací, neváhejte a napište nám o něm.

Čas neúprosně běží od čísla k číslu. Neumíte si představit, jak krátká se zdá doba mezi vydáním jednotlivých čísel. Závěrem bych chtěla poděkovat všem současným členům redakční rady za jejich vstřícnost, trpělivost s mými nápady a hlavně za jejich „psavost“. Těším se na spolupráci v příštím roce J.

Čtvrté, tzv. zimní číslo je hotové a mně nezbyvá než popřát všem čtenářům a knihovníkům krásné a klidné prožití vánočních svátků, hodně zdraví a co nejvíce inspirace pro rok následující.